

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20 botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

BOULANGER.

A triuñat. ¿Pero qu' és lo que ha triuñat ab ell?

Es molt difícil, casi impossible, definirho.

Boulangier quan parla ab los republicans, se las pinta de més republica que ningú; quan vol captarse las simpatias dels imperialistas, se proclama defensor acérrim del sistema plebiscitari; quan solicita l' apoyo dels orleanistas, recorda qu' escribia cartas afectuosas y plenas de respecte al Duch de Aumale.

Encare hi ha més: van a trobarlo 'ls accionistas del canal de Panamá y 'ls renta la cara: van a trobarlo 'ls taberners y 'ls promet suprimir lo Laboratori quimich municipal que posa al descobert las sevas traficas: se li presentan los cotxeros y 's declara defensor dels aurigas contra las ordenansas que tenen a ratlla 'ls seus excessos.

Si algú li demanés la lluna, li prometeria la lluna y las estrellas. Prometre no fa pobre.

Ab una barra de aquest tamany y podent disposar de alguns milions, de misteriosa procedencia; ab un exercit de fixadors de cartells que empastifan durant quinze dias todas las parets de la gran capital; moventse y agitantse com un energúmeno, arriba al fi de la jornada, y s' engalana ab un triuñfo, que després de tot, no significa més que un rapte de bojeria de l' abigarrada població que compón la capital de Fransa.

Boulangier es la bullanga, es lo desordre, es la incertitut. Boulangier representa la rebeldia, l' agitació permanent, lo caos.

Descartant als monárquichs y als imperialistas que l' han apoyat ab verdader empenyo ¿qui més li queda?

Las massas anónimas, tornadissas, inexpertas, faltas de conviccions que 's giran fàcilment al vent que bufa, y 'l conjunt de descontents que forma 'l llot de todas las societats, llot que agitant l' aygua puja fàcilment a la superficie.

A ser possible que 'l triuñfo parcial de Boulangier se convertís en triuñfo total y definitiu, l' endemà mateix de haverse encumbrat, los mateixos que volen alsarli un pedestal, serian los primers en derrocarlo.

Es la historia de todas las demagogias. La llibertat acaba per ferse 'ls odiosa: demanan un amo, un fré, una espuela: y apenas senten l' estrebada de la brida o 'l frech de las espuelas, s' encabritan y 's desbocan.

Per lo que Paris significa; per lo que Paris val; per lo que Paris representa, no hauriam volgut que un home inepte y audás, un verdader xarlatán pogués may engalanarse ab la representació de la capital de Fransa.

Pero aixis y tot, estém molt lluny de creure que aquest triuñfo, fill tal vegada de circumstancias passatjeras, influheixi de una manera definitiva en la sort de la República.

Paris per si sol, no es la nacio francesa. La República te fondas arrels en la conciencia nacional; conia ab l' apoyo decidit dels homes més inteligents y de més influencia del país, y en dinou anys d' existencia, ha donat probas sobradas de sa gran vitalitat, arrostrant crisis y salvant conflictes cent vegadas més temibles y perillosos que la simple manifestació electoral del poble de Paris.

Ademés, si 'ls homes de la República han estat dividits fins a ra, tal vegada lograrán entendres, evitant la repetició de un fet, que avuy per avuy més que un perill, es una vergonya.

Afortunadament conta Fransa ab costums públicas, desconegudas en altres paissos.

La maleixa derrota que acaba d' experimentar lo gubern, demostra 'l respecte que la sinceritat electoral mereix de tothom y principalment dels poders del Estat. La pau y l' ordre ab que ha lograt realisarse una elecció tan empenyada, evidencia las sólidas bases sobre que descansa 'l sistema electoral, en la nacio francesa.

Una vegada més s' ha vist que del fondo de las urnas surt integra la voluntat dels electors. ¿Quánt lluny estém nosaltres de alcansar aquesta inmensa ventatja!... Y aquest fet innegable obra 'l cor a la esperanza.

Se dirá que 'l sufragi universal, per lo que a Paris respecta, acaba de cometre un gran error... No importa: los errors del sufragi, lo mateix sufragi 'ls rectifica. Fransa rectificará en breu, n' estém segurs, los errors de la capital, si la capital no 'ls rectifica avants ella mateixa, lo qual també podria ser, un cop al bull de las passions succeheixin la calma y la reflexió.

¿Tan fàcilment poguessen esmenarse las erradas dels reys, que no contan per res ab la voluntat, ni ab lo pensament dels pobles!

Per lo demés, l' enemich principal de Boulangier ha de ser Boulangier mateix.

¿Quin ús farà de la seva victoria electoral? No basta saber agitar a un poble tontament; es precis compareixer davant de la Representació nacional, ahont todas las ideas s' exposan y 's depuran, y allá, a la vista del país y del món enter, no ha de ser tan difícil demostrarli, com ja se li ha demostrat altrás vegadas, que als homes que han nascut per Catilinas los hi ve gran la túnica dels Cèssars.

P. K.

LO COP DE GRACIA.

A desgraciada mort de la germana de Castelar ha donat lloch a un acte polítich de molta resonancia.

L' afligit germá de la difunta, que vey a aquesta, casi més que una germana, una carinyosa mare, rebé desde 'l primer instant las probas més afectuosas de condol y simpatia de todas las classes socials de tota la premsa sens es-

pecials de tota la premsa sens es-

pecials de tota la premsa sens es-

pecials de tota la premsa sens es-

pecials de tota la premsa sens es-

pecials de tota la premsa sens es-

pecials de tota la premsa sens es-

pecials de tota la premsa sens es-

pecials de tota la premsa sens es-

pecials de tota la premsa sens es-

pecials de tota la premsa sens es-

pecials de tota la premsa sens es-

pecials de tota la premsa sens es-

ONGRÉS: Té la paraula 'l general Pando.

Y la pren per afirmar que dintre de alguns ministeris hi ha influencias que amparan als lladres y as-

sessins. Lo general Pando va parlar en general.

¿Ay pobre general Pando si arriba

a parlar en periodista!

Sanchez Bedoya:—Senyor Romero Robledo, li exigeixo que expliqui aquestes paraules, y si no pot explicarlas satisfactoriament, li exigeixo que las retiri.

Romero Robledo:—Ni las retiro, ni las explico. Lo dicho bien dicho está.

Y desseguida 's nombran padrins per una part y per altra, com si 's tractés de treure a dos criatures de pila.

Las reunions y conferencias dels padrins s' han efectuat en una de las salas del mateix Congrés, ó com si diguessen: en la sagristia del temple de las lleys.

Y aixó que 'l desafió está penat pèl Códich vigent. Y encare si fossen aquestas solas las lleys que infringeixen los encarregats de ferlas y de respectarlas!

Hi ha una plassa vacant de capitá general. Segons la lley ha de quedar amortisada; pero una cosa es la lley y una cosa molt distinta es la política.

La lley ray!... Es tan mansa, tan prudent y tan callada, que la pobreta 's deixa torear sense queixarse, ni tornars'hi.

La política exigeix que la plassa vacant de capitá general se regali a un amic, ó serveixi d' esqué per pescar a un general dissident.

Al cap-de-vall, son sis mil duros més anuals que carregan sobre las espatllas del país contribuent.

Y qué son per Espanya sis mil miserables duros? No pagant als mestres d' estudi, quedarém en paus.

Gran consternació entre 'ls agricultors espanyols.

Sembla que 'l govern dels Estats Units pensa concedir una prima d' exportació de set pesetas per cada hectólitro de blat que surti de aquell país.

Resultat: que menjarém lo pá molt barato.

No hi ha més que una petita dificultat, y es, que prompte no tindrem ni un quarto per comprarne.

Manchester, la famosa ciutat inglesa, bressol del libre-cambi y residencia del funest Cobden-Clab, acaba de donar carpetasso a las doctrinas libre-cambistas.

La Cambra de Comers de Manchester ha votat per 73 vots contra 13 una proposició demanant que 's pujin los drets dels articles estrangers, en una quantitat equivalent a las cargues que pesan sobre 'ls nacionals.

Sr. Moret, prengui acta de aquest succés, y exclami: —Amigo se m' hant ben rifat!

Pero per xó no 's correteix ni s' esmena. En materias de llibertat comercial ¡qué saben los iglesos!...

Sembla que s' ha lograt la captura dels criminals que van colomar un petardo a la porta del conegut fabricant señor Batlló, ocasionant la mort del infelís porter.

Los periódichs locals donan pormenors que fan creure que aquesta vegada las autoritats han procedit ab acert y fortuna.

Si 'ls tribunals logran aclarir aquest fet, se farán dignes del aplauso de Barcelona.

Boulangier apesar de las sévas ambicions mal encubertas, declara qu' es més republicà que tots los republicans.

Napoleón I deya lo mateix.

Y exactament igual deya Napoleón III.

De manera que Fransa seria digna de una albarda, si haventli vist lo joch, se deixava guanyar la partida.

Se reuneixen per cambiar una part de la junta 'ls individus del Circul conservador de Barcelona, y 's llegeix una memoria, en la qual s' hi troba 'l següent párrafo:

«Los reprobables successos ocorreguts després a Zaragoza, Sevilla y Madrid, que tan severament han condemnat la opinió pública, lluny de amenguar, no feren més qu' enaldir l' inmens prestigi de que gosa 'l Sr. Cánovas del Castillo.»

Prenem acta de aquesta afirmació.

Si algún dia torna 'l Mónstruo a Barcelona, procurarem xiularlo, inpetrant al efecte 'l concurs decidit y entusiasista dels socios del Cassino conservador.

Ningú més interessat qu' ells en enaldirlo.

En un poble de la provincia de Zaragoza ha mort de fam un mestre d' estudi al qual se li davian de 900 a 1,000 pesetas de atrasos.

Deya aquest dia un fusionista al qual li ocupa l' estómac tot lo siti que deurian ocuparli las entranyas:

—Vaja, jo als mestres d' estudi no 'ls pagaria. Així 'ls ensenyaria a morir-se de gana no més que per l' afany de desacreditar al govern.

CARTAS DE FORA.—Apesar de que 'ls propietaris de Sant Hilari son en sa majoria de la crosta de baix y no d' ixan missa ni novena per llargas que sigan, lo rector de aquell poble las va empèndre contra d' ells, dihentlos que no tenen salvació per que no pagan los delmes. Si 'l rector de Sant Hilari no ignorés que lo dels delmes ja fa molt temps qu' está abolit, y estés al corrent de otras moltes cosas referents al seu ofici, quan aniria a fer oposicions de canonge no li donarian la gran carabassa del sigle, com l' última vegada que va intentar pujar de categoria.

A Viladecans predicava 'l rector del Prat de Llobregat contra 'ls que blasfeman, y digué textualment: «Jo he vist molts carreters que manavan animals com molts que

hi ha aquí.» Sentir aixó 'ls feligresos que 's trobavan a la iglesia y posarse a riure y picar de mans, sigué obra de un moment. Lo predicador, al veure que havia fet una planxa, baixá del cubell avergonyit de tal manera que hasta va caure malalt. Se compren la indisposició del rector del Prat: se li havia quedat la meytat del sermó dintre del cos.

Un jesuïta ha predicat a Sitges 24 sermons en 8 dias, ó siguin a tres sermons diaris. Y tot per recomenar a las *hicas de Maria* que no vajan a sarau! Tráball perdut; porque 'ls balls a Sitges y especialment los de máscaras, se veuen sempre molt animats y concorreguts de noyas macas.

Lo que devia fer poca gracia al rector es lo quento que va contar de un cadáver, que a cada missa que deyan per ell, s' alsava, exclamant: «Prou, prou; no me 'n diguéu més, que estich condemnat.» Aixó, francament, es fer malbé 'l negoci. Perque si tots los cadavers s' aixecan y retrassan las missas que se 'ls diuen, de qué farán mánegas los pobres ensotanats?

L' HOTEL INTERNACIONAL.

Quan la Exposició naixia, perquè 'ls que la visitessin al arribá aquí trobessin un allotjament com cal, algú que no era gens tonto va resoldre espavilarse, y ab aquest fi, va inventarse l' Hotel Internacional.

«Hont se trobará un terreno per fer un' obra tan extensa? Ahont? Allí hont ningú pensa davant de cal general.

Allí hi ha un solar magnífich, que no tindrà de pagarse, y allí pot edificarse l' Hotel Internacional.

Tal dit tal fet. En pocs dias, y ab l' influencia de personas molt honradas y molt bonas y de posició social lo permís va conseguirse, lo solar va aná aplanantse y aviat varem veure en dansa l' Hotel Internacional.

La concessió era molt clara: la fonda subsistiria tot lo temps que duraria la Exposició Universal. Pero al cap de set semanas que hagués terminat aqueixa, devia desapareixe l' Hotel Internacional.

S' inaugurá l' edifici. don Pacó hi va. 'l xampany vessa, s' hi posan trastos depressa y s' obra l' inmens portal. Va venint la gent de fora, y ab pena ó ab alegría, va seguint la séva via l' Hotel Internacional.

Bueno. Per fi va apagantse l' eco de l' última festa; la Exposició ja está llesta y cloa ab clau oficial. ¿Per qué, a pesar del conveni, ara que 'l cumplirlo arriba, resulta que no 's derriba l' Hotel Internacional?

Perque Espanya es una terra hont la lley no es més que un mito, y a molts los importa un pito que 's compleixi bé ni mal. Si l' Hotel pot sè un negoci y pagant Sant Pere canta, ¿per supuesto que s' aguanta l' Hotel Internacional!

Tan se val que fassi nosa, que l' ornato se 'n resenti; que 'l contracte no ho consenti; tan se val, si, ¡tan se val! Ab bons padrins que 'l defensin, per més que tots li fem guerra, creguin que no anirà a terra l' Hotel Internacional.

C. GUMÀ.

ESPUINAS

(RECULLIDAS AL VOL.)

AVANT del monument a Colón:

—¿Diu qu' ara hi han posat ascensor aquí?

—Si senyor; tothom hi podrà pujar, pagant una ó dugas pesetas.

—Ho trobo carot. ¿Y 'l baixar, quant val?

—Es gratis. Al arribar a dalt, lo passatjer surt a fora de la corona y ¡cataplum! se deixa anar de cap. S' hi es desseguida.

—Ja ho crech! ¿Y 'ls que no volen baixar d' aquest modo?

—Se quedan a dalt a fer companyia a Colón.

Dos polítichs desenganyats: Ja ho ha vist. A Madrid los diputats ara la pegan per desafiarse.

—Es natural. Com que ja han deixat al país sense pell, s' han d' entretenir foradantse la séva.

Diálech fusionista autèntich:

—Corran malas noticias, Don Francisco está en perill.

—¿Qué! ¿que t' alguna malaltia? Ahir bé 'l vaig veure sortir de ca la ciutat, y va semblarme que...

—Está en perill de veures destronat de la jefatura del partit a Barcelona.

—¿Y qui s' atrevirá a ferho?

—En Barò.

—¿Un barò contra un marqués! Cosas de nobles.

Entre negociants de ví:

—¿Pero volén dir que aquesta cosa del ví italiá ja vé de lluny?

—Podéu estarne segur. A quests italians son lo dimoni. Aixó ja ho estavan barrinant anys há.

—¿Cóm ho sábéu?

—Home! La cosa es clara. ¿No heu sentit a parlar moltes vegadas de 'n Massini, la Spelterini, en Magrini, en Bulterini, en Salvini y altres pèl istil? Pues tota aquesta gent eran italians que ab l' escusa de venir aquí a cantar y fer las forsas ensumavan per quin canó podrían introduhirnos lo seu ví.

Un vehí de Sant Gervasi y un de Gracia:

—Tiréu pèl cap que volguéu. Sant Gervasi es partidari de la agregació a Barcelona, y sortirà ab la séva.

—Bueno, no hi tenim cap inconvenient. ¿Voléu agregarvoshi? Agregueuvs. Gracia pensa d' un' altra manera.

—Pero aixó es una temeritat. ¿No veyéu que si vosaltres us hi oposéu, nosaltres no 'ns hi podém agregar?

—¿Perqué! Feu un pont de Sant Gervasi a Barcelona, passant per damunt de Gracia.

Entre acreedors del ajuntament.

—¿Que ja ha cobrat vosté?

—No senyor. ¿Y vosté?

—Tampoch. Pero jo pensava anar a trobar l' arcalde y formalisarm'hi. ¿Qué sab á quin' hora reb?

—A cap hora. Hi be anat al dematí, al mitj dia y a la tarde, y no reb may. Me sembla que al cap-de-vall los únichs que *rebrém* serém nosaltres.

—¿Jo ho hagués sapigut aixó que 'ns succeheix! Hauria carregat la factura 'l doble.

—Pues jo hauria fet al revés. Jo l' hauria rebaixada la mitat.

—¿Perqué?

—Perque aixis la pérdua no 'm seria tan sensible.

Sobre 'ls nous projectes del nostre municipi.

—Sembla que la cosa va de veras. Está en estudi un gran plan d' entarugats.

—¿Més tarugos encara! ¿Y qué volen entarugar?

—La Gran-via, las Rondas, la carretera de la Creu Curberta, 'l Passeig del Cementiri... ¡tot lo més ample y més llarch de Barcelona!

—¿Pero aixó es una bojeria! ¡quina manera de gastar! Se veu que aquest ajuntament no s' posa cap pedra al fetxe.

—No senyor; més s' estima posars hi tarugos.

—¿Al fetxe?

—Allí hont t' per més convenient.

Entre quatre tronats de solemnitat:

Lo primer (llegint un periódich):—«Sembla que 'l Banch d' Espanya va retirant de la circulació gran número de bitllets de cent pessetas.»

Lo segon:—¿Y qué! Jo ni sabia que 'l Banch d' Espanya 'n tingués d' aquestos bitllets

Lo tercer:—Jo hasta ignorava que 'l Banch d' Espanya existís.

L' últim:—Jo fins havia olvidat qu' existís Espanya.

FANTASTICH.

LO DE TARRASSA.

No hi ha res pitjor que ficarse ab criatures. Proba, lo que ha ocorregut a Tarrassa. La quitxalla va donarla en cantar una cansó. L' arcalde Sr. Domingo, va empiparse, hasta l' extrém de disparar un tiro en l' ayre, en lo moment en que un dels bailets pres pèl delictes de cantar, se li escapulla. Aixó era 'l dissapte.

Diumenje novas cantadas, y dilluns un pregó declarant la ciutat poch menos qu' en estat de siti. Res de cantar, res de bromas, res de grupos.—¿Qué succehirá?—deyan los vehins pacífichs de Tarrassa. Y per veure lo que succehiria, cap al tart a la Plassa de la Constitució van trobarse reunits més de dos mil curiosos.

Y aquí va comensar la gresca: los xicots canta que canta; los guardia-civils sabre en má disolvent a la concurrència, y crits y exclamacions y algun que altre xiribech.

L' arcalde de Tarrassa s' ha lluhit. De aquesta feta podrà dir que l' ordre reyna en Varsovia.

Aquesta ressenya enterament exacta tira per terra la que ha publicat lo *Diluvi*. No es cert que 'l governador anés a Tarrassa a calmar los ánimos. Procedent de Rubí, va passarhi casualment, sense que apenas ningú notés la séva presencia. Aixó no quita que haurá pogut ferse cárrech dels grans mérits contrets per l' arcalde de Tarrassa. Y ara que s' ha posat de moda fer marquesos als arcaldes que s' ho mereixen, no será mal que 'l recomani al govern per que li adjudiqui 'l títol de *Marqués de la Caixa dels Morts*.

TELÉGRAMAS.

Sofia, 31 janer.

Situació 's va posant crítica:

á pesar de Stambuloff,

quan lo príncep surt, lo poble

lo xifra d' un modo atroff,

Clero se li ha girat contra,

instigat per Ignatieff,

y hasta molts soldats se 'n burlan
y no 'l respectan per reff.
Washington, 30.

Lo conflicte de Samoa
sembla que portará qua:
govern tè la espasa nua
y á Bismarck dirigeix proa.
La política quimérica
de la familia germánica
aquí 's tè per molt tiránica
y ofensiva per América.

Madrid, 31.

Canalejas guapo,
Sagasta també.
don Cristino Martos
casi ni 's sosté.
Reformas exércit
marxan bastant mal:
no 's parla del su-
fragi universal.

Roma, 31.

Los diners s' han acabat
ab los armaments qu' hem fet:
Crispi está bastant crispit
y tè pòr de perdre 'l plet.

Venecia, 31.

Si en Llauder no tè més táctica
en maná 'l partit carlí,
don Carlos buscará un' húngara
que 's cuydi de dirigí.
Lo Senyor está molt bo
y s' engreixa com un sorro:
únicament tè un granet
á sota mateix del morro.

El ministre de Hisenda D. Ve-
nanci González aprofitará las va-
caciones parlamentarias de Car-
nestollas per conjuminar los
presupostos ab los seus com-
panyos de taula y boca.

Bona manera de divertir-se y
fer brometa!

Y lo més trist es que després
del Carnestollas dels ministres, ha de venir la Quaresma
del país.

Gandesa tenia un diputat á Corts, D. Anton Torres,
germá de D. Pere Anton, gran califa de la provincia de
Tarragona.

Navarra tenia un governador, lo Sr. Loygorry.
Un dia 'l diputat de Gandesa y 'l governador de Na-
varra van trobar-se, y enrahonant enrahonant, van ac-
abar per dir:

Lo diputat de Gandesa:—¡Ay qui fos governador de
Navarra!

Lo governador de Navarra:—¡Ay qui fos diputat de
Gandesa!

Petita pausa.

Poch rato després deyan:
—¡Baratém?...
—Ja está dit.

Lo Sr. Loygorry:—Jo veuré al Sr. Sagasta, perque li
dongui 'l govern de Navarra, sempre que vosté veji als
electors de Gandesa, per que 'm donguin l' acta de di-
putat.

Lo Sr. Torres:—¿Als electors de Gandesa? No 'ls co-
nech ni de vista; pero no importa. ¿Vosté vol l' acta de
Gandesa? Conti ab ella, com si ja la tingués á la butxaca.

L' operació ha quedat definitivament terminada. La
permuta s' ha portat á efecte ab tota felicitat.

Lo govern ha fet governador de Navarra al Sr. Torres.
Y no se sab encare qui ha fet diputat per Gandesa al
senyor Loygorry; pero 'l fet es que 'l Sr. Loygorry tè l'
acta de Gandesa á la butxaca.

Y de aquests pastitxos que ni arriban á bunyols, si
escoltan als fusionistas sentirán com ne diuhen «jaltas
combinacions políticas!»

Projecte de 'n Sagasta:

Arreglar als fusionistas de Barcelona.
A tal efecte pensa constituhir un Comité de senadors,
diputats á Corts y diputats provincials, conferint la pre-
sidencia á la persona de més edat.

Ay ciudadá benemerit!
ay ciudadá del meu cor!
massa en Balanger ho deya
dos y tres y quatre cops:
¡Tocan á morts á la vila
tocan á morts!

Esgarrifinse. Catorze mesos fa que 's remena lo ditxós
projecte de reformas militars, sufrint la discussió conti-
nuas intermitencias.

Y sense contar lo debat contra 'l militarisme, á horas
d' ara 's portan pronunciat la friolera de 183 discursos
en lo Congrès solament.

Y cuydado que com aquell qui diu tot just ara co-
mensém.

En vista de aquesta diarrea oratoria crónica jo 'm per-
meteria presentar un projecte de ley electoral breu y
senzill, per salvar á Espanya.

En dos articles no més queda tot compost.
Article 1er.—Son electors tots los espanyols.
Article 2^{on}.—Únicament son elegibles los muts de
naixement.

LO DIA 23 DE JANER.

Ara veurán lo que va succehir.
Y per més claretat ho diré en vers:

«Escribas y faritzéus
reunits al saló de Cent
esperan inútilment
l' arribada de las creus.
Y teyan fatxas tan raras
quan baixavan de allí dalt,
qu' exclamá un municipal:
—Madre de Dios ¡quinas caras!

¿A qui 's concedirá l' entorxat de Capita general, va-
cant per mort del general Quesada?
¿Al general López Dominguez? ¿Al general Pavia? ¿Al
general Blanco?

Tot son dificultats é inconvenients.
Lo xispejant periodista Andres Corzuelo ha trobat una
solució que resolt lo conflicte. Corzuelo proposa que 's
nombri capita general al Sr. Commelerán.
Perque es lo qu' ell diu:—¿Qué farà aquest bon se-
nyor com académich que no pogués ferho com á Capita
general?

La qüestió dels alcohols va prenent proporcions alar-
mants.

Son aquí més de 2,000 los expendedoros de liquits al-
coholisats que s' han donat de baixa en la matricula per
no poder suportar la carga del impost.

Mentres tan á Valencia, los exportadors de vi han tan-
cat los seus magatzems, deixant á alguns milers d'
obrers en la major miseria.

Y 'l govern, res, com si li diguessen Llucia.
¡Si al menos imités als exportadors valencians!
A n' ell també li van malament los negocis. ¿Per qué,
donchs, no ha de tancar los ministeris, y anarse'n á
pendre 'l sol?

Lo dia que tal fés, menos mals-de-cap per ell, y més
tranquilat per nosaltres.

Los salvatjes de las islas de Samoa han donat una
gran tunda als alemanys.

Si jo fos al puesto de Mr. Carnot nombraría á aquells
islenyos francesos honoraris.

Capítul dels capitans generals.
Russia, ab un exércit de tres milions de soldats, no
'n tè més que dos; Alemania, quatre; Fransa, un parell;
un parell Italia; y Austria no més que un.

En cambi á Espanya 'n tenim cinch d' efectius y dos
com individuos de la real casa: total set, y encare 's
tracta de ferne un altre com si 'ls que tenim no bas-
tessin.

Ab tants capitans generals res més fácil que conquis-
tar al món.

Perque 'l dia que 'ns llensém sobre un enemich, lo
trobarem caragolantse de riure, y per lo tant imposibili-
tat de defensarse.

Una anécdota espanyola pur sang.
Un ex-ministre y advocat de gran fama firmava 'ls
seus escrits ab abreviaturas no autorisadas per la ley.

Tingué de havérselas un día ab un jutje novell, dels
qu' entran en la carrera carregats de ilusions, y al
veure que la firma abreviada del advocat no estava con-
forme á lley, torná l' escrit al procurador de la part á
qui l' ex-ministre defensava.

Y aquest exclamá:
—Fassi 'l favor de dirli al jutje, que aquesta mateixa
firma abreviada y tot, es la que vaig posar al peu del seu
nombreament, y no va pas tornarme la credencial.

A LO INSERTAT EN L' ULTIM NÚMERO.

1. XARADA-CONVERSA.—Car-me-ta.—Dolores.
2. ENDAVINALLA.—Or.
3. TRENCA-CLOSCAS.—Las mil y una noches.
4. ROMBO.—

G
S A L
S E L L A
G A L L I N A
L L I M A
A N A
A

5. GEROGLÍFICH.—La guerra fa numerosas baixas.
Han endavinat las 5 solucions los ciudatáns Peret dels
Recóns, Pau de l' orga y Nicodemus; n' han endavinadas
4 Un que va depressa y Quatre burots; 3 P. Brau; 2 Un
Lloro y N. Desganal y 1 no més Criada Respondona y
J. M. B.

XARADA.

Gran ópera es l' hu-quart-quinta
que á son autor ha dat fama.
Hu-dos-terça, es nom de dona.
Tersa, es nota del pentágrama.
Tota aucella es hu-tres-quinta
puig es segur, qu' enlayrarse
sens tení hu-tres, no podría.
Finalment, per no cansarte,
t' haig de dir, que la total
es lo nom d' una fulana
que 'm volía agafá á mi
per no quedá á vestí imatjes.

ENRIQUET DEL VI.

ANAGRAMA.

Si quan vinga 'l Carnaval
vols aná al ball ab disfressa
compra una tot hèn depressa
que tot lo rostre total.

GERONI DE LA BORDETA.

TRENCA-CLOSCAS.

ISABEL NAS DE SOLA.

PRAT.

Formar ab aquestas lletres lo títul de una comedia cas-
tellana.

J. COCA Y COCA.

ROMBO.

Primera ratlla vertical y horizontal: consonant.—Sego-
na; un peix.—Tercera, un signo aritmétich.—Quarta; ca-
pítul.—Quinta; població catalana.—Sexta; número.—Sép-
tima; consonant.

PAU MATALLOPS.

GEROGLÍFICH.

2º

CASTELAR Ó SAGASTA

NT × LI LI

2 / 4

0.0.0.0

LA PUBLICIDAD LA VANGUARDIA

J. T. ANGUILA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans Sedas Suro, Un del Paraguay, J. Prats N, P. Vilado-
mat, R. Bertran K No vas del K Stiel, R. Mallorquí, J. Roig Cordo-
mi, Católich, Sarollep I., Castro y Ruñin, R. Castella y Adolfo Camps
C.—Lo que 'ns envían no 'ta per casa.

Ciudadans Angel de la Guarda, Pau, Un Ferreté, J. T. Anguila,
Paco y Mandria, P. Talladas, Maginet Petit, Moviment continué, y
P. Chaniduc.—Insertaré una cosa de lo que 'ns envían.

Ciudadá J. Piquet. Las poesias a que 's refereix deuen haverse'n
traspapelat: la que 'ns envia podra insertarse ab un petit corte.—
M. Badia: La poesia va bé; la de la senmana, passada, un cop aclari-
da, resulta poch sustanciosa.—R. M. (Llansá).—Los versos no reu-
neixen prou condicions per ser insertats.—F. F. R.: No olvidém lo
compromís; pero com que s' ha d' arreglar, no 'ns sobra gayre
temps per ferho.—Mut Xerraire: S' ha olvidat de la solució.—J. M.
Bernis: Lo que 'ns envia aquesta senmana es molt fluiet. A Rómea
fins ara no hi tenim res.—M. Riusec: La poesia es llarga y poch xis-
pejant.—Picio, Adam y C.: No 'ns fa 'l pes.—Josep, Pep y C.: Es
regulareta.—J. Staramsa: La xarada es massa llarga y 's trasparenta
la solució: dels epigramas aprofitaré los dos primers.—Ll. Salva-
dor: Los sonets van bé.—C. V.—Lo que 'ns remet no fila.—E. Vila-
rel: Lo sonet resulta bastant adotzenat.—J. Abril Virgili:—Quan
vejem á la persona que 'ns indica, cumplirém lo seu encàrrech.—
J. P. y C.: (Pont de Vilomara). Ja pot comensar á pagar la posta,
que ha perdut.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

LO TRIUNFO DE CESSAR-BOULANGER.

Ha pujat al carro triunfal; pero porta un tiro tant briós, que no hi ha perill que arribi al Capitoli.